Lietas Nr.C30493021
Lietas arhīva Nr.CA-0454-23/19
ECLI:LV:RAT:2023:0406.C30493021.18.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2023.gada 6.aprīlī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesnese referente Ieva Bāliņa,
tiesnese Madara Ābele,
tiesnese Launa Volberga
rakstveida procesā izskatīja civillietu SIA "BLE Baltic" prasībā pret akciju sabiedrību "Remars-Rīga" par parāda piedziņu sakarā ar akciju sabiedrības "Remars-Rīga" apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas tiesas 2022.gada 16.jūnija spriedumu un 2022.gada 8.augusta papildspriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2021.gada 1.aprīlī SIA "BLE Baltic" (turpmāk – prasītāja) Rīgas pilsētas tiesā (pirms reorganizācijas – Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa) cēlusi prasību pret akciju sabiedrību "Remars-Rīga" (turpmāk – atbildētāja) par parāda piedziņu.

Pamatojoties uz Civillikuma 1765., 2002. un 2021.pantu, prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai parādu 13 737,72 *euro*, likumiskos procentus 1365,51 *euro* un tiesāšanas izdevumus, atzīt prasītājas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos procentus 6% apmērā.

[2] Ar Rīgas pilsētas tiesas (pirms reorganizācijas – Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa) 2022.gada 16.jūnija spriedumu prasītājas prasība apmierināta.

Tiesa nosprieda piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai parādu 13 737,72 *euro*, likumiskos procentus 1365,51 *euro*, tiesas izdevumus 851,13 *euro*, atzīt prasītājai tiesības saņemt likumiskos sešus procentus gadā no parāda pamatsummas par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai).

Spriedums pamatots ar šādiem motīviem.

[2.1] Prasītāja pārdeva atbildētājai šķeldu koģenerācijas stacijas darbības nodrošināšanai.

Par preces pārdošanu un piegādi puses parakstījušas sešas pavadzīmes, kurās vienojušās par preces apmēru, pirkuma maksu un apmaksas termiņu. 2019.gada 22.novembrī - Nr.BLE 2019-001 par summu 3309,73 *euro*, ar saistību iestāšanās termiņu 2019.gada 7.decembris, 2019.gada 3.decembrī - Nr.BLE 2019-006 par summu 1920 *euro*, ar saistību iestāšanās termiņu 2019.gada 18.decembris, 2019.gada 4.decembrī - Nr.BLE 2019-007 par summu 1920 *euro*, ar saistību iestāšanās termiņu 2019.gada 19.decembris, 2019.gada 16.decembrī - Nr.BLE 2019-012 par summu 2198,40 *euro*, ar saistību iestāšanās termiņu 2019.gada 24.decembris, 2019.gada 18.decembrī - Nr.BLE 2019-015 par summu 2191,20 *euro*, ar saistību iestāšanās termiņu 2019.gada 25.decembris, 2019.gada 27.decembrī - Nr.BLE 2019-018 par summu 2198,40 *euro*, ar saistību iestāšanās termiņu 2020.gada 3.janvāris.

Kopā atbildētājai piegādāta prece par summu 13 737,12 *euro*.

[2.2] Tiesa secināja, ka starp pusēm noslēgtā vienošanās atbilst Civillikuma prasībām, neviena no darījuma pusēm to nav apstrīdējusi, un līdz ar to tas ir saistošs līgumslēdzējiem.

Atbildētāja nav iesniegusi nekādus pierādījumus, ka no savas puses izpildījusi uzņemtās saistības veikt norēķinu par saņemtajiem precēm pēc izrakstītajiem rēķiniem pilnā apmērā.

[2.3] Tiesa atzina, ka nav pamata neticēt prasītājas argumentiem, ka samaksa par preču piegādi prasītāja norādītajā apmērā un laika periodā nav veikta. Līdz ar to tiesa secināja, ka atbildētāja nav izpildījusi savas saistības, ko tas uzņēmies attiecībā pret prasītāju. Pie šādiem apstākļiem tiesa uzskatīja, ka no atbildētājas prasītājas labā piedzenams parāds 13 737,72 *euro* apmērā.

[2.4] Prasītāja aprēķinājusi likumiskos procentus 1365,51 *euro* apmērā. Tiesa nekonstatēja prasītāja aprēķinā pretrunas ar līguma nosacījumiem vai matemātiska rakstura kļūdas. Līdz ar to tiesa secināja, ka no atbildētājas piedzenama parāda summa 13 737,72 *euro* un likumiskie procenti 1365,51 *euro*, kopā 15 103,23 *euro*.

[2.5] Atbildētāja savos paskaidrojumos norādījusi, ka ņemot vērā Covid-19 infekcijas izplatības seku pārvarēšanas likumu, ir pamats piemērot Civillikuma 1657.pantu, kad tiesa var parādnieku atsvabināt no viņam neizdevīgām nokavējuma sekām arī citos gadījumos, kad viņu nevar vainot ne uzmanības trūkumā, ne vispār vieglprātībā vai nolaidībā, vai kad izpildīšana nav notikusi nepārvaramas varas dēļ.

Tiesa atzina atbildētājas iebildumus par nepamatotiem. Kā redzams no preču pavadzīmēm – rēķiniem, atbildētājas pienākums izpildīt saistības iestājās laika periodā no 2019.gada 7.decembra līdz 2020.gada 3.janvārim. Līdz ar to uz augstākminētajām saistībām nav nekāda pamata attiecināt Covid-19 infekcijas izplatība seku pārvarēšanas likumu, kas stājies spēkā 2020.gada 10.jūnijā un attiecīgi nav pamata piemērot Civillikuma 1657.panta nosacījumus, atsvabinot atbildētāju no viņai neizdevīgām sekām.

[2.6] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.pantu no atbildētājas prasītājas labā piedzīti tiesas izdevumi - valsts nodeva 775,66 *euro* apmērā un saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.pantu no atbildētājas prasītājas labā piedzīti izdevumi, kas prasītājai radušies sakarā ar lietas izskatīšanu 5,47 *euro* apmērā.

[3] Par minēto spriedumu atbildētāja iesniedza apelācijas sūdzību, pārsūdzot spriedumu pilnā apjomā, lūdzot noraidīt pilnībā prasītājas prasību par parāda piedziņu un piedzīt no prasītājas par labu atbildētājai visus tiesāšanās izdevumus.

Apelācijas sūdzībā norādīti šādi argumenti.

[3.1] Kā pareizi pirmās instances tiesa konstatējusi, tad puses saista 6 pavadzīmes. Tomēr tiesa nav devusi pareizu novērtējumu šīm pavadzīmēm, kas darījumos starp diviem komersantiem, kuri ved saimniecisko darbību atbilstoši grāmatvedības noteikumiem, ir ārējie attaisnojuma dokumenti.

[3.2] Atbildētāja no prasītājas par minētajām 6 pavadzīmēm, kuru apmaksu tā vēlas saņemt, nav izrakstījusi atsevišķus rēķinus, atbilstoši Grāmatvedības likuma 11.pantam.

Savukārt pavadzīmes, lai gan satur informāciju par preces vērtību, kā tas norādīts arī Grāmatvedības likuma 12.pantā, tomēr nav uzskatāmas par rēķinu, kas nodibina maksājuma saistību.

[3.3] No pirmās instances sprieduma arī nav redzams, kāda tiesību norma nodibina atbildētājas maksājuma saistības pienākumu, jo tiesa tikai citējusi pirkuma līguma definīciju, kas ietverta Civillikuma 2002.pantā.

Līdz ar to secināms, ka spriedums nav pienācīgi motivēts, jo tajā iztrūkst juridiskā pamatojuma parāda piedziņas prasījuma apmierināšanai.

[3.4] Pirmās instances tiesa arī atzinusi, ka tai nav pamata neticēt prasītājas argumentiem jeb paskaidrojumam, ka samaksa par preču piegādi nav veikta. Tomēr tiesa, izdarot šādu secinājumu, nav atsaukusies ne uz vienu procesuālo tiesību normu.

Prasītāja nav iesniegusi nevienu pierādījumu, kas apstiprinātu, ka tā nav saņēmusi samaksu no atbildētājas par augstāk minētajās pavadzīmēs norādīto preci, ko, piemēram, varēja pierādīt ar bilances informāciju, ka atbildētāja ir ietverta prasītājas grāmatvedības datos kā debitors. Un, lai gan tiesa šajā sakarā atsaukusies uz Civillikuma 1838.pantu, tomēr atbildētājas ieskatā primāri, t.i., pirms materiālo tiesību normu izmantošanas, tiesvedības apstākļos prasītājai ir jāizpilda procesuālo tiesību normu prasības. Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa noteic prasītājas pienākumu pierādīt tos faktus, uz kuriem tā pamato savus prasījumus, t.i., pierādīt savu prasījumu pamatotību, kas šajā lietā nav izdarīts, bet pirmās instances tiesas spriedumā atstāts bez ievērības.

Minētajos apstākļos secināms, ka pārsūdzētais spriedums satur arī procesuālo tiesību normu pārkāpumus, kas ietekmēja sprieduma rezultātu.

[3.5] Pirmās instances tiesa arī apmierinājusi prasītājas prasījumu par nokavējuma procentu piedziņu, kam atbildētāja nepiekrīt.

Tiesas sprieduma motivācijā nav ietverts nokavējuma procentu aprēķins, t.i., kad sācies saistību izpildes kavējums, cik ilgu laiku ildzis, vai procenti jau nav sasnieguši pamatparāda apmēru, vai ir piemērojama 8 % vai 6 % likme, kas ir būtiski apstākļi, lai atbildētāja varētu pārliecināties, ka tiesa ir veikusi saistību izpildes nokavējuma pamatotības izvērtējumu.

Tā vietā, pirmās instances tiesa tikai norādījusi, ka tā nekonstatē prasītājas aprēķinā pretrunas ar līguma nosacījumiem vai matemātiska aprēķina kļūdas, taču nav iespējams pārbaudīt kā tiesa nonākusi pie šāda secinājuma, jo šajā daļā spriedums nav pienācīgi motivēts tā kā tas nesatur nokavējuma procentu pārrēķinu jeb prasītājas aprēķina izvērstu pārbaudi.

Līdz ar to tiesa nav ievērojusi Civilprocesa likuma 97., 193.panta piektās daļas prasības.

Tāpat tiesa arī pārkāpusi Civilprocesa likuma 195.panta pirmās daļas prasību. Pārsūdzētā sprieduma rezolutīvā daļa, tāpat kā motīvu daļa, nesatur norādi par laiku, par kādu procenti piedzīti, kas ir būtisks procesuāls pārkāpums.

[3.6] Pirmās instances tiesa nepamatoti noraidījusi atbildētājas iebildumus par speciālā normatīvā regulējuma ņemšanu vērā parāda piedziņas prasības izskatīšanā.

Atbildētāja paskaidrojumā tiesai norādīja, ka tā saņēma no prasītājas maksātnespējas brīdinājumu ar lūgumu veikt parāda samaksu līdz 2021.gada 3.februārim, tādējādi ar šo pirmstiesas brīdinājumu prasītāja faktiski uzsāka parāda atgūšanas darbības.

Prasītāja kā kreditore nav ievērojusi Covid-19 infekcijas izplatības seku pārvarēšanas likuma 21.panta ceturtās daļas prasību un savā pirmstiesas brīdinājumā nav devusi iespēju atbildētājai izteikt pamatotus rakstveida iebildumus, kā arī nav devusi vismaz 60 dienu labprātīgas samaksas termiņu. Līdz ar to prasītāja nav ievērojusi speciālajā likumā šobrīd noteikto un tai saistošo parāda ārpustiesas atgūšanas kārtību, kāda noteikta parāda piedziņas lietām, un nav veikusi speciālajā likumā noteiktos pasākumus, kas bija šķērslis prasības pieteikuma pieņemšanai.

Norādītajos apstākļos tiesai bija jāņem vērā, ka atbildētājai netika dots speciālajā likumā noteiktais termiņš saistību labprātīgai izpildei, tāpēc ļaunprātīgs saistību izpildes kavējums nevar tikt konstatēts.

Tomēr tiesa secināja, ka parāda saistību izpildes termiņš iestājās laikā no 2019.gada 7.decembra līdz 2020.gada 3.janvārim, kad Covid-19 infekcijas izplatības seku pārvarēšanas likums nebija pieņemts, tāpēc tas nav piemērojams. Taču minētais speciālais normatīvais akts tā 21.panta ceturtajā daļā uzsver tieši parāda atgūšanas darbību uzsākšanas laiku, nevis parāda rašanās laiku.

Līdz ar to secināms, ka speciālais likums bija saistošs prasītājai un tiesai bija pienākums izvērtēt tā noteikumu ievērošanu no prasītājas puses pirmstiesas parāda atgūšanas procesa ievērošanā. Tāpat šī likuma piemērošana, ja tādu tiesa būtu veikusi, varētu ietekmēt arī nokavējuma procentu laika periodu, kas nav ņemts vērā, lai gan atbildētāja bija izteikusi iebildumus par parāda piedziņas kārtības neievērošanu pandēmijas apstākļos, kad ir spēkā speciālais likums.

[4] Ar Rīgas pilsētas tiesas 2022.gada 8.augusta papildspriedumu nospriests apmierināt prasītājas pieteikumu par papildsprieduma taisīšanu lietā un piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai ar lietas vešanu saistītos izdevumus advokāta palīdzības samaksai 1028,50 *euro*.

Papildspriedums pamatots ar šādiem motīviem.

[4.1] Saskaņā ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2022.gada 16.jūnija spriedumu apmierināta prasītājas prasība pret atbildētāju, piedzenot no atbildētājas par labu prasītājai parādu 13 737,72 *euro*, likumiskos procentus 1365,51 *euro* un tiesas izdevumus 851,13 *euro*.

[4.2] Tiesa atzina, ka ar minēto spriedumu nav izlemts jautājums par prasītājas ar lietas vešanu saistīto izdevumu par advokāta palīdzības samaksu atlīdzināšanu.

Kā redzams no lietas materiāliem – pamatojoties uz orderi un pilnvaru prasītāju šajā lietā pārstāvēja ZAB "Glimstedt" advokāts Valdis Kronis, par ko 2021.gada 28.septembrī izrakstīts rēķins Nr.443/2021 par summu 1028,50 *euro*.

Tiesa atzina, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta pirmo daļu prasītājai ir atlīdzināmi ar lietas vešanu saistītie izdevumi advokāta palīdzības samaksai 1028,50 *euro*.

[5] Par minēto papildspriedumu atbildētāja iesniedza apelācijas sūdzību, lūdzot noraidīt pilnībā prasītājas prasījumu par ar lietas vešanu saistīto izdevumu advokāta palīdzības samaksai piedziņu.

Ņemot vērā, ka atbildētāja apelācijas kārtībā ir pārsūdzējusi Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2022.gada 16.jūnija spriedumu, ar kuru tika apmierināta prasītājas prasība, līdz ar to arī papildspriedums tiek pārsūdzēts apelācijas kārtībā, jo sprieduma rezultāts ir tieši saistīts ar tiesāšanās izdevumu atlīdzību un gadījumā, ja apelācijas instances tiesa taisīs pretēju spriedumu, t.i., prasību noraidot, tad atbilstoši tiks izlemts arī prasījums par ar lietas vešanu saistīto izdevumu advokāta palīdzības samaksai piedziņu.

[6] Ievērojot, ka lietā esošie dokumenti ir pietiekami tās izskatīšanai rakstveida procesā, pamatojoties uz Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 10.pantu, 2023.gada 10.janvārī lietas dalībniekiem paziņots, ka lietas izskatīšana nozīmēta rakstveida procesā 2023.gada 6.aprīlī, nosakot termiņu

papildu lūgumu, paskaidrojumu iesniegšanai līdz 2023.gada 6.martam.

Motīvu daļa

[7] Pārbaudījusi lietas materiālus, izvērtējusi pušu argumentus, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasība ir apmierināma, bet atbildētājas apelācijas sūdzība ir noraidāma.

[8] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu, 430.panta trešo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā, un nepārbauda pirmās instances tiesas konstatētos faktus, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Atbildētāja ir pārsūdzējusi Rīgas pilsētas tiesas 2022.gada 16.jūnija spriedumu un 2022.gada 8.augusta papildspriedumu pilnā apjomā. Līdz ar to apelācijas instances tiesa lietu skata pēc būtības pilnā apjomā.

[9] Civilprocesa likuma 430.panta trešā daļa nosaka, ka fakti, kas konstatēti pirmās instances tiesā, apelācijas instances tiesā nav jāpārbauda, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Apelācijas sūdzībā nav apstrīdēts pats fakts par šādu preču pavadzīmju abpusēju parakstīšanu un preču piegādi: 2019.gada 22.novembrī - Nr.BLE 2019-001 par summu 3309,73 *euro*, ar saistību iestāšanās termiņu 2019.gada 7.decembris, 2019.gada 3.decembrī - Nr.BLE 2019-006 par summu 1920 *euro*, ar saistību iestāšanās termiņu 2019.gada 18.decembris, 2019.gada 4.decembrī - Nr.BLE 2019-007 par summu 1920 *euro*, ar saistību iestāšanās termiņu 2019.gada 19.decembris, 2019.gada 16.decembrī - Nr.BLE 2019-012 par summu 2198,40 *euro*, ar saistību iestāšanās termiņu 2019.gada 24.decembris, 2019.gada 18.decembrī - Nr.BLE 2019-015 par summu 2191,20 *euro*, ar saistību iestāšanās termiņu 2019.gada 25.decembris, 2019.gada 27.decembrī - Nr.BLE 2019-018 par summu 2198,40 *euro*, ar saistību iestāšanās termiņu 2020.gada 3.janvāris.

Lietā nav strīda, ka atbildētāja nav veikusi samaksu par saņemtajiem precēm pēc parakstītajām pavadzīmēm 13 737,12 *euro* apmērā.

[10] Atbilstoši Civilprocesa likuma 432.panta piektajai daļai apelācijas instances tiesas sprieduma motīvu daļā norāda šā likuma 193.panta piektajā daļā minētos apstākļus, kā arī motivē attieksmi pret pirmās instances tiesas spriedumu. Ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Atzīstot pirmās instances tiesas spriedumā ietverto pamatojumu pareizu un pilnībā pietiekamu, Civillietu tiesas kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā paustajai motivācijai, līdz ar to atkārtoti tos pašus apsvērumus nenorāda.

Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka apelācijas sūdzībā norādītie argumenti neatspēko pirmās instances tiesas spriedumā izdarītos secinājumus un nedod pamatu noraidīt prasību turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

[11] No lietas materiāliem izriet, ka prasītāja pārdeva atbildētājai šķeldu koģenerācijas stacijas darbības nodrošināšanai.

Par preces pārdošanu un piegādi puses parakstījušas sešas pavadzīmes, kurās vienojušās par preces apmēru, pirkuma maksu un apmaksas termiņu, - 2019.gada 22.novembrī - Nr.BLE 2019-001 par summu 3309,73 *euro*, ar saistību iestāšanās termiņu 2019.gada 7.decembris, 2019.gada 3.decembrī - Nr.BLE 2019-006 par summu 1920 *euro*, ar saistību iestāšanās termiņu 2019.gada 18.decembris, 2019.gada 4.decembrī - Nr.BLE 2019-007 par summu 1920 *euro*, ar saistību iestāšanās termiņu 2019.gada 19.decembris, 2019.gada 16.decembrī - Nr.BLE 2019-012 par summu 2198,40 *euro*, ar saistību iestāšanās termiņu 2019.gada 24.decembris, 2019.gada 18.decembrī - Nr.BLE 2019-015 par summu 2191,20 *euro*, ar saistību iestāšanās termiņu 2019.gada 25.decembris, 2019.gada 27.decembrī - Nr.BLE 2019-018 par summu 2198,40 *euro*, ar saistību iestāšanās termiņu 2020.gada 3.janvāris. Kopā atbildētājam piegādāta prece par summu 13 737,12 *euro* (*lietas 1. sējums 9.-14. lapa*).

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka atbilstoši Civillikuma 2002. un 2004.pantam, starp pusēm, parakstot preču pavadzīmes, noslēgts pirkuma līgums ar līguma būtiskajām sastāvdaļām – preci un pirkuma maksu. Lietā nav strīda, ka preču pavadzīmes ir abpusēji pušu parakstītas, un tās nav apstrīdētas. Tāpat neviens normatīvais akts neparedz, ka pēc preču pavadzīmju parakstīšanas, kas satur gan preci, gan pirkuma maksu, gan samaksas termiņu, papildus ir izrakstāmi atsevišķi rēķini, līdz ar to nav pamatots apelācijas sūdzībā norādītais par rēķinu neesamību.

Civillietu tiesas kolēģija uzskata par nepamatotu apelācijas sūdzībā norādīto argumentu, ka ar parakstītajām preču pavadzīmēm nav nodibināta maksājuma saistība, un tās nav uzskatāmas par rēķiniem, jo pušu noslēgtā vienošanās, parakstot pavadzīmes, atbilst Civillikuma 2002. un 2004.pantam, un neviena no darījuma pusēm to nav pēc būtības apstrīdējusi, un līdz ar to tas ir saistošas līgumslēdzējiem.

Ņemot vērā minēto, Civillietu tiesas kolēģija uzskata par pamatotu pirmās instances secināto, ka atbildētājs nav izpildījis savas saistības, ko tas uzņēmies attiecībā pret prasītāju atbilstoši noslēgtajiem pirkuma līgumiem par piegādāto preci. Pie šādiem apstākļiem Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasība ir apmierināma un no atbildētāja prasītāja labā piedzenams parāds 13 737,72 *euro* apmērā.

[12] Prasītāja aprēķinājusi likumiskos procentus 1365,51 *euro* apmērā par laika periodu no 2019.gada 7.decembra līdz 2021.gada 18.martam, piemērojot likumiskos procentus - astoņi procentpunkti virs procentu pamatlikmes gadā.

Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka prasības pieteikumā ir norādīts likumisko nokavējuma procentu parāda aprēķins, proti, aprēķināti 8 procenti gadā par laika periodu no 2019.gada 7.decembra līdz 2021.gada 18.martam. Atbildētāja, iesniedzot paskaidrojumus tiesai, minēto procentu aprēķinu nav apstrīdējusi, līdz ar to pirmās instances tiesa pamatoti spriedumā norādījusi, ka netiek konstatētas pretrunas procentu aprēķinā ar līguma nosacījumiem vai nav konstatējama matemātiska aprēķina kļūda. Šādu pretrunu vai matemātisko kļūdu apelācijas sūdzībā nenorāda arī atbildētāja un, izskatot civillietu, nekonstatē arī Civillietu tiesas kolēģija.

Civillikuma 1765.pants noteic, ka likumisko procentu apmērs par tāda naudas parāda samaksas nokavējumu, kas kā atlīdzība nolīgta līgumā par preces piegādi, par pirkumu vai pakalpojuma sniegšanu, ir astoņi procentpunkti virs procentu pamatlikmes (1765.p.3.d.) gadā, bet līguma attiecībās, kurās piedalās patērētājs, — seši procenti no simta gadā.

Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka pirmās instances tiesa atsaukusies uz panta daļu, kas noteic procentu likmi – seši procenti no simta gadā, lai arī procenta aprēķinam piemērots astoņi procentpunkti virs procentu pamatlikmes gadā atbilstoši Civillikuma 1765.pantam.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka sprieduma motīvu daļā Civillikuma 1765.panta daļas kļūdaina norādīšana, tas ir, seši procenti no simts gadā apmērā, nedod pamatu noraidīt prasību daļā par likumisko procentu piedziņu, jo aprēķins ir sastādīts atbilstoši 1765.panta daļai, kas noteic, ka preču piegādes gadījumā par kavējumu maksājami astoņi procentpunkti virs procentu pamatlikmes gadā.

Ņemot vērā minēto, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasība daļā par likumisko procentu 1365,51 *euro* piedziņu par laika periodu no 2019.gada 7.decembra līdz 2021.gada 18.martam, piemērojot astoņi procentpunkti virs procentu pamatlikmi, ir apmierināma.

[13] Civillietu tiesas kolēģija uzskata par nepamatotu atbildētājas apelācijas sūdzībā norādīto, ka, ņemot vērā Covid-19 infekcijas izplatības seku pārvarēšanas likumu, ir pamats piemērot Civillikuma 1657.pantu, kad tiesa var parādnieku atsvabināt no viņam neizdevīgām nokavējuma sekām arī citos gadījumos, kad viņu nevar vainot ne uzmanības trūkumā, ne vispār vieglprātībā vai nolaidībā, vai kad izpildīšana nav notikusi nepārvaramas varas dēļ.

Civillietu tiesas kolēģija uzskata par pamatotu pirmās instances atzīto, ka uz augstākminētajām saistībām nav pamata attiecināt Covid-19 infekcijas izplatība seku pārvarēšanas likumu, kas stājies spēkā 2020.gada 10.jūnijā un attiecīgi nav pamata piemērot Civillikuma 1657.panta nosacījumus, atsvabinot atbildētāju no viņam neizdevīgām sekām, jo kā redzams no preču pavadzīmēm – rēķiniem, atbildētāja pienākums izpildīt saistības iestājās laika periodā no 2019.gada 7.decembra līdz 2020.gada 3.janvārim.

Tāpat Civillietu tiesas uzskata, ka Covid-19 infekcijas izplatība seku pārvarēšanas likuma 21.panta ceturtā daļa attiecas uz parāda atgūšanas pirmstiesas procesu, bet nav attiecināms uz vispārējo Civilprocesa likuma 1.pantu, ka katrai fiziskai un juridiskai personai ir tiesības uz savu aizskarto vai apstrīdēto civilo tiesību vai ar likumu aizsargāto interešu aizsardzību tiesā. Tādējādi Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka nav pamatots apelācijas sūdzībā norādītais, ka paziņojuma neesamība bija šķērslis prasības pieteikuma pieņemšanai, jo Covid-19 infekcijas izplatība seku pārvarēšanas likuma 21.panta ceturtā daļa neliedza prasītājai vērsties tiesā ar prasību par parāda piedziņu, un nav ierobežojusi Civilprocesa likuma 1.pantā noteikto tiesību uz tiesas aizsardzību.

[14] Šādos apstākļos Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka pirmās instances tiesa lietas apstākļus ir novērtējusi vispusīgi un objektīvi, taisījusi likumīgu un pamatotu spriedumu, prasību apmierinot, bet apelācijas sūdzībās norādītie argumenti nav guvuši apstiprinājumu un nevar būt pamats atšķirīga sprieduma taisīšanai.

[15] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

No lietas materiāliem redzams, ka prasītāja samaksājusi valsts nodevu 775,66 *euro* (*lietas 1. sējums 23. lapa*) par un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,37 *euro* (*lietas 1. sējums 24. lapa*).

Ievērojot Civillikuma 41.panta pirmajā daļā noteikto, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka no atbildētājas par labu prasītājai piedzenama valsts nodeva 775,66 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 5,37 *euro*.

Ņemot vērā, ka apelācijas sūdzība ir iesniegta nepamatoti, atbildētājai tās samaksātie tiesas izdevumi netiek atlīdzināti.

[16] Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punkta "b" apakšpunkts noteic, ka izdevumi advokāta palīdzības samaksai prasībās, kurām ir mantisks raksturs un kurās prasības summa ir no 8500 *euro* līdz 57 000 *euro* – to faktiskajā apmērā, tomēr ne vairāk kā 2850 *euro*.

Kā redzams no lietas materiāliem – pamatojoties uz orderi un pilnvaru prasītāju šajā lietā pārstāvēja ZAB "Glimstedt" advokāts Valdis Kronis, par ko 2021.gada 28.septembrī izrakstīts rēķins Nr.443/2021 par summu 1028,50 *euro* (*lietas 1. sējums 145. lapa*).

Ņemot vērā, ka prasība ir apmierināta, pamatota ir arī ar lietas vešanu saistītie izdevumu advokāta palīdzības samaksai piedziņa, un nav pamatota apelācijas sūdzība daļā par minēto izdevumu piedziņu.

Vienlaikus Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka atbildētāja nav lūgusi samazināt ar lietas vešanu saistītos izdevumus advokāta palīdzības samaksai, bet apelācijas sūdzību balstījusi uz faktu, ka neatzīst prasību pēc būtības, līdz ar to arī minētos izdevumus.

Tādējādi, ievērojot Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punkta "b" apakšpunktā noteikto, no atbildētājas prasītājas labā piedzenami ar lietas vešanu saistītie izdevumi advokāta palīdzības samaksai 1028,50 *euro*.

[17] Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums pilnībā atbilst lietā iesniegtajiem pierādījumiem un tiesību normām, tiesa lietas apstākļus ir novērtējusi vispusīgi un objektīvi, un pamatoti prasību apmierinājusi. Līdz ar to apelācijas sūdzības argumenti neguva apstiprinājumu un nav pamats prasību noraidīt.

[18] Atbilstoši Civilprocesa likuma 195.pantam prasītājai nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no atbildētājas likumiskos sešus procentus gadā no piedzītās summas.

[19] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu nosakāms, ka spriedums labprātīgi izpildāms 10 dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 430., 432.–433.pantu, Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda

prasību apmierināt.

Piedzīt no akciju sabiedrības "Remars-Rīga", reģistrācijas numurs 40003197429, par labu SIA "BLE Baltic", reģistrācijas numurs 40103993613, parādu 13 737,72 *euro*, likumiskos procentus 1365,51 *euro* par laika periodu no 2019.gada 7.decembra līdz 2021.gada 18.martam, tiesas izdevumus 781,03 *euro*, ar lietas vešanu saistītos izdevumus advokāta palīdzības samaksai 1028,50 *euro*, minēto summu ieskaitot SIA "BLE Baltic", reģistrācijas numurs 40103993613, bankas kontā Nr./konta numurs/, AS "SEB banka".

Noteikt SIA "BLE Baltic", reģistrācijas numurs 40103993613, tiesības par laiku no sprieduma spēkā stāšanās līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no akciju sabiedrības "Remars-Rīga", reģistrācijas numurs 40003197429, likumiskos 6 % gadā no visas ar spriedumu piedzītās summas par laiku no sprieduma spēkā stāšanās dienas līdz sprieduma izpildei.

Sprieduma labprātīgas izpildes termiņš ir 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Senāta Civillietu departamentā 30 dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā un iemaksājot drošības naudu 300 *euro* Latvijas Republikas Augstākās tiesas, reģistrācijas numurs 90000068892, Valsts kases kontā Nr.LV83TREL8280010000000.

Tiesnese Ieva Bāliņa

Tiesnese	Madara Ābele
Tiesnese	Lauma Volberga